

یوئیل باب 1

ماتم برای نابودی غله

1 این پیام از جانب خداوند به یوئیل پسر فتوئیل رسید:

2 ای پیر مردان بشنوید!

ای ساکنان روی زمین گوش بدهید!

آیا در عمرتان یا در دوران زندگی نیاکانتان

چنین واقعه‌ای اتفاق افتاده است؟

3 آن را برای فرزندان‌تان تعریف کنید.

آنها نیز آن را به فرزندان خود بگویند

و به همین ترتیب این واقعه برای نسل‌های بعدی تعریف شود.

4 انواع ملخها دسته‌دسته خواهند آمد

و تمام محصول زمین شما را خواهند خورد.

5 ای مستان بیدار شوید و گریه کنید.

ای میگساران زاری نمایید،

زیرا انگور و شراب شما همه از بین رفته است.

6 امّتی که بسیار قوی و بی‌شمارند

بر سرزمین من هجوم آورده‌اند.

دندانهای ایشان مانند دندان شیر، تیز است.

7 تاکستانهای مرا خراب کرده‌اند.

پوست درختان انجیر مرا کنده

و شاخه‌های آنها را سفید و برهنه گذاشته‌اند.

8 مانند دوشیزه‌ای که به خاطر مرگ نامزد جوان خود

لباس ماتم می‌پوشد، سوگواری کنید.

9 هدیه‌ی آردی و شراب برای معبد بزرگ از بین رفته

و کاهنان که خادمان خداوند هستند، ماتم گرفته‌اند.

10 کشتزارها همه خشک شده‌اند

و زمین عزادار است.

چون غله از بین رفته است،

انگور خشک شده

و درختان زیتون پژمرده گردیده‌اند.

- 11 ای کشاورزان گریه کنید
و ای باغبانان شیون نمایید،
زیرا محصول گندم
و جو تلف شده است.
- 12 تاکهای انگور از بین رفته و درختان انجیر،
انار، خرما، سیب و تمام درختان دیگر خشک شده‌اند.
خوشی و سرور برای مردم نمانده است.
- 13 پلاس بپوشید و گریه کنید،
ای کاهنانی که در قربانگاه خدمت می‌کنید!
به معبد بزرگ بروید و تمام شب را ماتم بگیرید!
زیرا دیگر غله و شرابی نیست که به خدا تقدیم شود.
- 14 فرمان بدهید تا روزه بگیرند
و به مردم خبر بدهید
که همه رهبران
با تمام مردم یهودا
در معبد بزرگ خدای خود جمع شوند
و در آنجا در حضور خداوند گریه و زاری کنند.
- 15 وای بر ما، زیرا روز خداوند نزدیک است،
روزی که خدای قادر مطلق،
نابودی و هلاکت بر ما می‌آورد.
- 16 خوراک ما در برابر چشمان ما از بین رفته است
و دیگر خوشی و شادمانی در خانه خدای ما نیست.
- 17 بذرها در زمین خشک پوسیده شده‌اند.
غله‌ای برای ذخیره کردن نیست
و انبارها خالی از غله، خراب شده‌اند.
- 18-19 گاوها از گرسنگی ناله می‌کنند
و گله‌های گوسفند سرگردانند،
زیرا چراگاهی برایشان باقی نمانده است و همه تلف می‌شوند.
خداوندا، به درگاه تو التماس می‌کنم،
زیرا گرمای سوزان، چراگاهها را خشک ساخته
و شعله‌های آن درختان را سوزانده است.
- 20 حتی حیوانات وحشی به درگاهت ناله می‌کنند،

چون جویهای آب خشک شده و شعله‌های سوزان گرما چراگاه‌های بیابان را از بین برده است.